

arabitque calorem, & comprimit in sese aera, qui iter raritatis ipsius est. In pyramidem verò exeunt, sicut ignis in materia propria in pyramidem tolli, & leuari soleat: quæ autem deorsum tendunt, earum meatus cogantur. Cum enim digesta materia fuerit, inspissatur aqua materia, in qua plantæ medulla est, Indeque subtile sursum procedit, vertiturque humor ad partes illas deorsum: mouet enim ipsum gravitas eius. Quæ verò inter has media sunt plantæ, ita habent: attenuatur humor quia temperie natura digestioni vicina est, & sunt meatus medijs, tenditque materia & sursum, & deorsum. Est autem prima digestio sub plâta, secunda in medulla, quæ à terra exit, est & in media planta. Postmodum diuisio fit, quæ à secunda, nō prima digestione fit. Tertia verò digestio in animali est, quæ sanè non aliud, quam ob diuersitatem membrorum, & distaniam naturarum inter se fieri solet. Sed plantæ vicinæ ad inuicem sunt, & ideo in locis multis abundant. Ut plurimum vero plantarum materia deorsum tendit. Figuræ itaque plâtarum in quantitate, & natura seminum sunt. Flores autem plantarum, & fructus, in aquis sunt, & materiis. Postius itaque est motus primus in omnibus animalibus, & maturatio quoque, neq; recedat inde animalia omnia. Sed in plâta prima digestio est, deinde maturatio iuxta nutrimentum ipsorum. Quilibet itaque arbor ascendit semper, donec cōpleatur. Causa verò est, quia cuiuslibet animalium longitudini: latitudini sox propinquæ est. In planta vero longæ abest, quia radix eius ignis scilicet, & aqua in ascensum festinant, ut planta fabricetur. Diversitas vero plantæ in roris, est de superflua raritate. Cum n. cōpressi humores fuerint, calefit natura, & in digestionem festinat, & inde rami formantur, & apparent folia, ut prædiximus.

CAPUT IX.

Arborum autem folia cadere solent ab fluxibilitate velocis raritatis. Cum enim digesta aqua fuerit cum materia in pyramidem tollitur, postmodum gracilia sunt. Et quando apparuerit materia, per digestionem absoluta, tum obturatur penitus extrema meatum superiorius, vnde

quæ auctorib; eis ἡ πέψιν, καὶ τελθεν ἐντυπώνται οἱ κλάδοι, καὶ φύγεται τὰ φύλλα, οὐς ωρεύομεν.

Καθόλευος Θ.

TΑῦτα δὲ τὴν μένδρον φύλλα, πίπειν δὲ πιὰ τὸ δημοφορεῖν τῆς ὀξείας αραβότητος. Ταῦτα γραφήματα μὲν τὰς ὑλας, πουχμιδόται, καὶ μὲν τῶν ταῦτα κατηγοροῦσι. ἵνα δημοφορεῖται τὸ φυτόν. Τὸ διαφορεῖται τὸ φυτόν εἰναι τοῖς κλάδοις, δέντρον ἐκφέσου τὸ μέκος, πλήσιον δέ τοῦ ἰδίου πλευτοῖς εἰναι τῷ πορῷ, ὅπερ ῥίζα ἀντεῖχεν τὸ πῦρ καὶ τὸ θέρμα, σπαθίδεσσιν εἰς αἰάλεσσιν. ἵνα δημοφορεῖται τὸ φυτόν. Τὸ διαφορεῖται τὸ φυτόν εἰναι τὸ πλευτός τῆς αραβότητος. Ταῦτα γραφήματα οἱ χυμοὶ, δημοφεύονται οὐ φύστε, οὐ πουχμιδόται.

καὶ δια-